

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

9 noiembrie 2017*

„Recurs – Ajutoare de stat – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Serviciu public de radiodifuziune – Măsuri adoptate de autoritățile daneze în privința organismului de radiodifuziune danez TV2/Danmark – Noțiunea «ajutoare acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat» – Hotărârea Altmark”

În cauza C-649/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 3 decembrie 2015,

TV2/Danmark A/S, cu sediul în Odense (Danemarca), reprezentată de O. Koktvedgaard, avocat,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de T. Maxian Rusche, de B. Stromsky și de L. Grønfeltdt, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

Regatul Danemarcei, reprezentat de C. Thorning, în calitate de agent, asistat de R. Holdgaard, avocat,

Viasat Broadcasting UK Ltd, cu sediul în West Drayton (Regatul Unit), reprezentată de S. Kalsmose-Hjelmborg și de M. Honoré, advokater,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), președinte de cameră, și domnii C.G. Fernlund, A. Arabadjiev, S.Rodin și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 30 mai 2017,

* Limba de procedură: daneza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, TV2/Danmark A/S solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 24 septembrie 2015, TV2/Danmark/Comisia (T-674/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:684), prin care acesta, pe de o parte, a anulat Decizia 2011/839/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark (JO 2011, L 340, p. 1, denumită în continuare „decizia în litigiu”), în măsura în care Comisia a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 plătite TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat, și, pe de altă parte, a respins în rest acțiunea formulată de aceasta.

Situația de fapt

- 2 TV2/Danmark este o societate de radiodifuziune daneză care a fost constituită în 1986. Înființată mai întâi sub forma unei întreprinderi de stat autonome, aceasta a fost transformată în societate pe acțiuni, cu efect contabil și fiscal de la 1 ianuarie 2003. TV2/Danmark este a doua stație de televiziune publică din Danemarca, prima fiind Danmarks Radio.
- 3 Misiunea TV2/Danmark este de a furniza și de a distribui programe naționale și regionale de televiziune. Această difuzare se poate efectua în special prin instalații radio, prin satelit sau prin cablu. Obligațiile de serviciu public care revin TV2/Danmark sunt stabilite de ministrul culturii.
- 4 Pe lângă organismele publice de radiodifuziune, operatori comerciali de radiodifuziune sunt prezenți pe întreaga piață daneză de televiziune. Este vorba în special, pe de o parte, despre societatea Viasat Broadcasting UK Ltd (denumită în continuare „Viasat”) și, pe de altă parte, despre consorțiul format din societățile SBS TV A/S și SBS Danish Television Ltd (denumit în continuare „SBS”).
- 5 TV2/Danmark a fost constituită inițial cu ajutorul unui împrumut de stat cu dobândă, iar activitatea sa trebuia, ca și cea a Danmarks Radio, să fie finanțată prin intermediul veniturilor obținute din taxa de radiodifuziune plătită de toți telespectatorii danezi. Legiuitorul a decis însă că, spre deosebire de Danmarks Radio, TV2/Danmark va avea de asemenea posibilitatea de a beneficia printre altele de veniturile obținute din activitatea de publicitate.
- 6 În urma unei plângeri depuse la 5 aprilie 2000 de SBS Broadcasting SA/Tv Danmark, sistemul de finanțare al TV2/Danmark a făcut obiectul unei examinări de către Comisie în Decizia 2006/217/CE din 19 mai 2004 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca în favoarea TV2 Danmark (JO 2006, L 85, p. 1, rectificare în JO 2006, L 368, p. 112, denumită în continuare „Decizia TV2 I”). Această decizie acoperea perioada cuprinsă între anii 1995 și 2002 și privea următoarele măsuri: veniturile obținute din taxa de radiodifuziune, de fonduri pentru finanțarea TV2/Danmark (de la Fondul TV2 și Radiofonden), sume acordate ad-hoc, scutirea de impozitul pe profit, scutirea de la plata dobânzilor și de la rambursarea capitalului împrumuturilor acordate TV2/Danmark la momentul înființării sale, garanția statului pentru împrumuturile de funcționare, precum și condițiile avantajoase de plată a taxei de licență datorate de TV2/Danmark pentru utilizarea frecvenței de transmisie naționale (denumite în continuare, împreună, „măsurile în cauză”). În cele din urmă, investigația Comisiei a vizat de asemenea autorizația acordată TV2/Danmark pentru a emite pe frecvențe locale în rețea și obligația tuturor proprietarilor de antene comunale de a difuza programele de serviciu public ale TV2 pe instalațiile lor.

- 7 În urma examinării măsurilor în cauză, Comisia a apreciat că acestea constituiau ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru motivul că regimul de finanțare al TV2/Danmark, care urmărea compensarea costului prestațiilor de serviciu public ale acestei întreprinderi, nu îndeplinea a doua și a patra dintre cele patru condiții stabilite de Curte în Hotărârea din 24 iulie 2003, *Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, aceste condiții fiind denumite în continuare „condițiile Altmark”).
- 8 Comisia a stabilit, în plus, că ajutoarele menționate, acordate TV2/Danmark între anii 1995 și 2002 de Regatul Danemarcei, erau compatibile cu piața internă în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, cu excepția unei sume de 628,2 milioane de coroane daneze (DKK) (aproximativ 85 de milioane de euro), pe care a calificat-o drept „supracompensație”. Comisia a obligat astfel Regatul Danemarcei să recupereze de la TV2/Danmark această sumă, cu dobânzile aferente.
- 9 Decizia TV2 I a făcut obiectul a patru acțiuni în anulare introduse, pe de o parte, de TV2/Danmark (cauza T-309/04) și de Regatul Danemarcei (cauza T-317/04) și, pe de altă parte, de concurenții TV2/Danmark, Viasat (cauza T-329/04) și SBS (cauza T-336/04).
- 10 Prin Hotărârea din 22 octombrie 2008, TV2/Danmark și alții/Comisia (T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, EU:T:2008:457), Tribunalul a anulat decizia respectivă. În hotărârea pronunțată, Tribunalul a considerat că Comisia a apreciat în mod întemeiat că misiunea de serviciu public încredințată TV2/Danmark corespundea definiției serviciilor de interes economic general ale radiodifuziunii. Acesta a constatat însă și existența mai multor nelegalități care afectau Decizia TV2 I.
- 11 Astfel, în primul rând, cu ocazia examinării aspectului dacă măsurile vizate prin Decizia TV2 I implicau resurse de stat, Tribunalul a constatat că, în cadrul calificării sau necalificării ca resurse de stat, Comisia nu și-a motivat aprecierea în ceea ce privește luarea în considerare, *de facto*, a veniturilor din publicitate aferente anilor 1995 și 1996. În al doilea rând, Tribunalul a constatat că examinarea de către Comisie a aspectului dacă erau îndeplinite a doua și a patra condiție Altmark nu se întemeia pe o analiză atentă a condițiilor juridice și economice concrete în care fusese determinat quantumul taxei de radiodifuziune care a revenit TV2/Danmark. În consecință, Decizia TV2 I era afectată de lipsa motivării sub acest aspect. În al treilea rând, Tribunalul a constatat că aprecierile Comisiei referitoare la compatibilitatea ajutorului în raport cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, în special în ceea ce privește existența unei supracompensații, erau și ele afectate de lipsa motivării. Potrivit Tribunalului, această lipsă a motivării rezulta din inexistența unei analize serioase a condițiilor concrete, juridice și economice care au condus, în perioada investigată, la stabilirea quantumului taxei de radiodifuziune care revenea TV2/Danmark.
- 12 În urma anulării Deciziei TV2 I, Comisia a reexaminat măsurile în cauză. Cu această ocazie, ea a consultat Regatul Danemarcei și TV2/Danmark și, pe de altă parte, a primit observații de la terți.
- 13 În urma acestei analize, Comisia a adoptat decizia în litigiu.
- 14 Această decizie privește măsurile adoptate în privința TV2/Danmark între anii 1995 și 2002. Totuși, în cadrul analizei sale, Comisia a ținut seama și de măsurile de recapitalizare adoptate în anul 2004 în urma Deciziei TV2 I.
- 15 În decizia în litigiu, Comisia și-a menținut poziția privind calificarea măsurilor în cauză drept „ajutoare de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Într-o primă etapă, ea a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 constituiau resurse de stat și, într-o a doua etapă, verificând existența unui avantaj selectiv, a apreciat că măsurile în cauză nu îndeplineau a doua și a patra condiție Altmark. În schimb, în timp ce în Decizia TV2 I Comisia a considerat că suma de 628,2 milioane DKK (aproximativ 85 de milioane de euro) constituia o supracompensație

incompatibilă cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, în decizia în litigiu ea a apreciat că această sumă era o rezervă de fonduri proprii adecvată pentru TV2/Danmark. În dispozitivul acestei decizii, ea a declarat cele ce urmează:

„Articolul 1

Măsurile puse în aplicare de Danemarca în favoarea TV2/Danmark între anii 1995 și 2002 sub formă de resurse din taxa de radiodifuziune și alte măsuri care fac obiectul prezentei decizii sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 106 alineatul (2) [TFUE].”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 16 Printr-o cerere introductivă depusă la greșa Tribunalului la 30 decembrie 2011, TV2/Danmark a formulat o acțiune având ca obiect anularea în parte a deciziei în litigiu.
- 17 Cu titlu principal, TV2/Danmark a solicitat Tribunalului anularea deciziei în litigiu, în măsura în care Comisia a considerat că măsurile în cauză constituiau ajutoare de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 18 Cu titlu subsidiar, TV2/Danmark a solicitat Tribunalului anularea deciziei în litigiu, în măsura în care Comisia a apreciat că:
 - toate măsurile în cauză constituiau ajutoare noi;
 - resursele provenite din taxa de radiodifuziune care au fost, din anul 1997 până în anul 2002, transferate TV2/Danmark, apoi redirectionate către stațiile regionale ale TV2/Danmark constituiau ajutoare de stat acordate TV2/Danmark;
 - veniturile din publicitate care, în anii 1995 și 1996, precum și la momentul lichidării Fondului TV2 în 1997, au fost transferate de la acesta către TV2/Danmark constituiau ajutoare de stat acordate în favoarea TV2/Danmark.
- 19 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu în măsura în care Comisia a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 acordate TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat și a respins acțiunea în rest.

Concluziile părților

- 20 Prin recursul formulat, TV2/Danmark solicită Curții:
 - anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta este anulat capătul de cerere principal al acțiunii sale în fața Tribunalului, pronunțarea asupra acestuia și anularea deciziei în litigiu în măsura în care aceasta stabilește că măsurile examinate constituiau ajutoare de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
 - anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta se respinge al doilea capăt al cererii subsidiare formulate în cadrul acțiunii sale în fața Tribunalului, pronunțarea asupra acestuia și anularea deciziei în litigiu în măsura în care aceasta stabilește că veniturile provenite din taxa de radiodifuziune care au fost, din anul 1997 până în anul 2002, transferate TV2/Danmark, apoi redirectionate către stațiile regionale, constituiau ajutoare de stat acordate TV2/Danmark sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și

- anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta este obligată la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a trei sferturi din cheltuielile de judecată ale Comisiei și obligarea acesteia din urmă la plata cheltuielilor de judecată efectuate de TV2/Danmark, atât în fața Tribunalului, cât și a Curții, sau, în ipoteza în care cauza este trimisă spre rejudecare la Tribunal, sesizarea acestuia pentru a se pronunța asupra cheltuielilor de judecată.

21 Comisia solicită Curții:

- respingerea recursului și
- obligarea TV2/Danmark la plata cheltuielilor de judecată.

22 Regatul Danemarcei solicită Curții admiterea recursului în toate elementele sale.

23 Viasat solicită Curții:

- respingerea recursului pentru toate motivele;
- cu titlu subsidiar, dacă Curtea ar trebui să anuleze hotărârea atacată în tot sau în parte, pronunțarea pe fond și confirmarea deciziei în litigiu în privința aspectelor contestate de TV2/Danmark și
- obligarea TV2/Danmark la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Viasat atât în fața Tribunalului, cât și a Curții.

Cu privire la recurs

24 În susținerea recursului formulat, TV2/Danmark invocă două motive.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

- 25 Prin intermediul primului motiv, TV2/Danmark susține că, prin respingerea capătului principal al cererii sale, în temeiul unei interpretări și al unei aplicări eronate a celei de a patra condiții Altmark, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 26 TV2/Danmark consideră în special că, având în vedere natura specială a misiunii de serviciu public pe care trebuie să o îndeplinească și aplicarea retroactivă a condițiilor Altmark, Tribunalul ar fi trebuit nu să efectueze o interpretare și o aplicare strict literală a celei de a patra condiții Altmark, ci să se limiteze să verifice dacă în speță obiectivul acesteia era atins.
- 27 Astfel, potrivit TV2/Danmark, o asemenea aplicare este imposibilă, întrucât sectorul de activitate în care își desfășoară activitatea este lipsit de o dimensiune concurențială și comercială și, ca urmare a acestui fapt, nu există o „întreprindere de referință” cu care să poată fi efectuată comparația impusă de condiția respectivă.
- 28 Prin urmare, TV2/Danmark apreciază că Tribunalul ar fi trebuit să aplice a patra condiție Altmark luând în considerare obiectivul acesteia și să constate că, ținând seama de controlul conturilor TV2/Danmark efectuat de Rigsrevisionen (Curtea de Conturi, Danemarca), acest obiectiv a fost atins. În consecință, Tribunalul ar fi trebuit să considere că această condiție era îndeplinită.

- 29 TV2/Danmark adaugă că această apreciere este susținută de împrejurarea că în speță condițiile Altmark au fost aplicate în mod retroactiv, precum și cu încălcarea securității juridice care rezultă de aici.
- 30 Regatul Danemarcei împărtășește argumentele formulate de TV2/Danmark.
- 31 Comisia și Viasat contestă admisibilitatea primului motiv invocat de TV2/Danmark și susțin că, în orice caz, acesta nu este întemeiat.
- 32 În cadrul memoriului său în replică, TV2/Danmark contestă argumentele Comisiei și ale Viasat prin care este pusă în discuție admisibilitatea recursului său, arătând în substanță că motivele și argumentele cuprinse în recursul său ridică probleme de drept.
- 33 În memoriul său în duplică, Regatul Danemarcei susține că recursul formulat de TV2/Danmark este admisibil. În special, potrivit acestuia, problema referitoare la interpretarea și la aplicarea celei de a patra condiții Altmark reprezintă o chestiune de drept, iar aprecierile Tribunalului privind acest aspect constituie aprecieri juridice care pot face obiectul unui control din partea Curții în cadrul unui recurs.

Aprecierea Curții

- 34 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, din articolul 256 TFUE, din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și din articolul 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea sau din ordonanța a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere, sub sancțiunea inadmisibilității recursului sau a motivului în cauză (a se vedea în special Hotărârea din 20 septembrie 2016, Ledra Advertising și alții/Comisia și BCE, C-8/15 P-C-10/15 P, EU:C:2016:701, punctul 35, precum și jurisprudența citată).
- 35 Nu îndeplinește cerințele de motivare care rezultă din aceste dispoziții un recurs care, fără a cuprinde cel puțin o argumentare prin care să se urmărească în mod precis identificarea erorii de drept care ar vicia hotărârea sau ordonanța atacată, se limitează la a repeta sau la a reproduce motivele și argumentele care au fost prezentate deja în fața Tribunalului, inclusiv cele întemeiate pe fapte respinse expres de această instanță. Astfel, un asemenea recurs constituie în realitate o cerere prin care se urmărește o simplă reexaminare a cererii introductive depuse la Tribunal, ceea ce nu este de competența Curții (a se vedea în special Hotărârea din 20 septembrie 2016, Ledra Advertising și alții/Comisia și BCE, C-8/15 P-C-10/15 P, EU:C:2016:701, punctul 37, precum și jurisprudența citată).
- 36 Pe de altă parte, trebuie amintit de asemenea că din articolul 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că recursul se limitează la chestiuni de drept. Astfel, Tribunalul este singurul competent să constate faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă care îi sunt prezentate. Constatarea acestor fapte și aprecierea acestor elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (a se vedea în special Hotărârea din 15 iunie 2017, Spania/Comisia, C-279/16 P, nepublicată, EU:C:2017:461, punctul 36).
- 37 Or, prin intermediul primului motiv, TV2/Danmark se limitează în esență la a repeta sau la a reproduce argumente pe care le-a prezentat deja în fața Tribunalului, pentru a obține o reexaminare de către Curte a acțiunii sale în anulare.

- 38 Pe de altă parte, acest motiv nu formulează clar argumente juridice care să urmărească în mod precis identificarea unei erori de drept care ar vicia hotărârea atacată în această privință, ci se bazează pe contestarea unor aprecieri de fapt efectuate de Tribunal, privind în special dimensiunea concurențială și comercială a sectorului radiodifuziunii, existența unei întreprinderi medii, bine gestionate și echipate în mod corespunzător cu care ar putea fi comparate costurile TV2/Danmark, precum și natura controlului conturilor TV2/Danmark efectuat de Curtea de Conturi. Or, în această privință, TV2/Danmark nu invocă nicio denaturare vădită a faptelor sau a elementelor de probă.
- 39 De asemenea, TV2/Danmark nu demonstrează că o apreciere diferită a faptelor sau că o interpretare teleologică a celei de a patra condiții Altmark ar fi condus la o altă apreciere decât cea la care a ajuns Tribunalul.
- 40 În plus, în măsura în care Tribunalul a statuat de asemenea, la punctele 132-148 din hotărârea atacată, că, în orice caz, chiar dacă în speță a patra condiție Altmark ar trebui aplicată în esența sa ori într-un mod mai puțin riguros, argumentele formulate de TV2/Danmark ar rămâne insuficiente pentru a demonstra că Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea acestei a patra condiții, primul motiv prezintă un caracter inoperant.
- 41 Aceeași situație este valabilă pentru argumentele întemeiate pe o aplicare retroactivă a condițiilor Altmark, întrucât aceste condiții permit excluderea din domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE a măsurilor care, în lipsa Hotărârii din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), ar intra de la bun început în sfera noțiunii „ajutor” vizate de această dispoziție. Prin urmare, neaplicarea condițiilor menționate nu poate favoriza pretențiile TV2/Danmark.
- 42 În consecință, acest motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

- 43 Prin intermediul celui de al doilea motiv, TV2/Danmark susține că, prin examinarea pe fond și prin respingerea celui de al doilea capăt al cererii formulate cu titlu subsidiar, deși TV2/Danmark și Comisia nu se aflau în dezacord privind calificarea veniturilor provenite din taxa de radiodifuziune, transferate de TV2/Danmark stațiilor sale regionale, Tribunalul a statuat *ultra petita*, a depășit limitele controlului său de legalitate și a încălcat principiul contradictorialității.
- 44 Pe de altă parte, TV2/Danmark arată că aprecierea pe fond a Tribunalului este întemeiată pe o interpretare vădit incorectă a dreptului danez.
- 45 În special, TV2/Danmark susține că reglementarea națională nu îi impune să plătească o remunerație stațiilor sale regionale pentru furnizarea programelor regionale pe care ea le difuzează. Din această reglementare nu ar reieși nici că redirectionarea către aceste stații a veniturilor provenite din taxa de radiodifuziune constituia o obligație de remunerare pe care TV2/Danmark și-o asuma ea însăși față de stațiile respective în schimbul furnizării acestor programe.
- 46 Regatul Danemarcei împărtășește argumentele formulate de TV2/Danmark.
- 47 Comisia și Viasat contestă admisibilitatea celui de al doilea motiv și susțin că, în orice caz, acesta nu este fondat.

Aprecierea Curții

- 48 Întrucât al doilea motiv constă în esență în contestarea interpretării dreptului danez de către Tribunal, trebuie arătat de la bun început că este vorba despre o chestiune de fapt care nu poate face, în principiu, obiectul controlului Curții.
- 49 Astfel, în ceea ce privește examinarea în cadrul unui recurs a aprecierilor Tribunalului din perspectiva dreptului național, Curtea este competentă numai să verifice dacă a existat o denaturare a acestui drept (a se vedea Hotărârea din 3 aprilie 2014, Franța/Comisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punctul 79, și Hotărârea din 10 noiembrie 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Comisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punctul 44).
- 50 În această privință, trebuie amintit că o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (a se vedea Hotărârea din 3 aprilie 2014, Franța/Comisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punctul 80, și Hotărârea din 10 noiembrie 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Comisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punctul 45).
- 51 Or, în speță, o asemenea denaturare nu este dovedită, întrucât TV2/Danmark nu indică în mod precis ce fapte sau ce elemente de probă ar fi fost eventual denaturate de Tribunal și nici nu demonstrează existența unor erori din partea acestuia, care ar fi putut să îl determine să denatureze fapte sau probe.
- 52 În particular, TV2/Danmark nu a dovedit că Tribunalul a efectuat aprecieri care să contravină în mod vădit conținutului dispozițiilor acestei reglementări sau că a atribuit acestora un domeniu de aplicare care în mod clar nu le corespunde.
- 53 Trebuie constatat că, sub pretextul de a reproșa Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în exercitarea controlului său jurisdicțional asupra deciziei în litigiu și că a denaturat aceste dispoziții, TV2/Danmark se limitează, în realitate, să critice aprecierea de către Tribunal a elementelor de probă pe care le constituie dispozițiile respective, care au fost analizate deja în mod clar la punctele 169-173 din hotărârea atacată, iar aceasta pentru a efectua o nouă examinare mai detaliată a dreptului danez, precum și pentru a obține o nouă apreciere a faptelor și a probelor în stadiul recursului.
- 54 Împrejurarea că, în fața Tribunalului, TV2/Danmark și Comisia nu se aflau în dezacord cu privire la interpretarea deciziei în litigiu în ceea ce privește calificarea veniturilor provenite din taxa de radiodifuziune redirecționată de TV2/Danmark stațiilor sale regionale nu prezintă relevanță în ceea ce privește regularitatea exercitării de către Tribunal a controlului respectiv.
- 55 Astfel, din jurisprudență rezultă că revine instanțelor Uniunii sarcina să interpreteze deciziile Comisiei în raport cu motivarea care figurează în cadrul lor, iar aceasta, dacă este cazul, independent de argumentele dezvoltate de instituția respectivă în cursul procedurii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iulie 2012, Alliance One International și Standard Commercial Tobacco/Comisia, C-628/10 P și C-14/11 P, EU:C:2012:479, punctele 72-79, Hotărârea din 19 martie 2013, Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții și Comisia/Franța și alții, C-399/10 P și C-401/10 P, EU:C:2013:175, punctele 126-129, precum și Hotărârea din 30 noiembrie 2016, Comisia/Franța și Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, punctele 130-132).
- 56 Pe de altă parte, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 154, 157 și 173 din hotărârea atacată, observațiile formulate de TV2/Danmark în această privință au fost ascultate, iar aceasta nu a mai renunțat la acțiune cu privire la acest aspect.
- 57 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.
- 58 În aceste condiții, recursul trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cererea Comisiei de înlocuire a motivelor

- 59 Prin cererea formulată, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că a doua condiție Altmark era îndeplinită în speță și solicită Curții să efectueze o înlocuire a motivelor în această privință. Cererea ar prezenta interes în ipoteza în care s-ar admite primul motiv al TV2/Danmark, referitor la aplicarea celei de a patra condiții Altmark.
- 60 TV2/Danmark contestă admisibilitatea acestei cereri.
- 61 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, pentru ca o cerere de înlocuire a unor motive să fie admisibilă, ea presupune existența unui interes de a exercita acțiunea, în sensul că trebuie să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a formulat-o. Această situație se poate regăsi atunci când cererea de înlocuire a unor motive constituie o apărare împotriva unui motiv invocat de reclamant (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punctul 42, și Hotărârea din 22 iunie 2016, DK Recycling und Roheisen/Comisia, C-540/14 P, EU:C:2016:469, punctul 42).
- 62 Or, întrucât condițiile Altmark sunt cumulative, iar primul motiv invocat de TV2/Danmark a fost respins, Comisia nu dispune de interesul necesar pentru a prezenta cererea sa.
- 63 Pe de altă parte, această cerere, care a fost formulată de Comisie în memoriul său în răspuns la prezentul recurs și care nu are ca obiect nici admiterea și nici respingerea, în tot sau în parte, a acestuia, nu poate extinde obiectul recursului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 noiembrie 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Comisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punctele 100 și 101).
- 64 Rezultă că cererea Comisiei nu este admisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 65 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 66 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 67 Întrucât Comisia și Viasat au solicitat obligarea TV2/Danmark la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea sa la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a totalității celor efectuate de Comisie și de Viasat atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.
- 68 Articolul 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, de asemenea aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, prevede că statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 69 Regatul Danemarcei, care avea calitatea de intervenient în primă instanță, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

- 2) **TV2/Danmark A/S suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, totalitatea celor efectuate de Comisie și de Viasat Broadcasting UK Ltd atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentului recurs.**
- 3) **Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături